

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 40, 2017

Nummer 40, 2017

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2017:3304](#) 28-11-2017

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2017:10064](#) 17-11-2017

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2017:4449](#) 01-11-2017

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2017:3031](#) 31-10-2017

werknemer/Cotac Nederland B.V., h.o.d.n. CTC Complete Tank Care

Rechtbank

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2017:9842](#) 23-11-2017

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2017:4461](#) 23-11-2017

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2017:5816](#) 22-11-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:5989](#) 21-11-2017

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2017:5796](#) 20-11-2017

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2017:13299](#) 17-11-2017

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2017:11181](#) 17-11-2017

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2017:5746](#) 17-11-2017

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2017:4256](#) 16-11-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:6092](#) 01-11-2017

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2017:8339](#) 25-10-2017

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2017:4442](#) 23-02-2017

Uitspraken zonder ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 16-11-2017

Movsesyan v. Armenië

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 16-11-2017

Tsalikidis e.a. v. Griekenland

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 16-11-2017

Boukrourou e.a. v. Frankrijk

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Afwijzing verklaring voor recht dat geïntimeerden aansprakelijk zijn voor de schade geleden door het ten val komen tijdens het fietsen doordat een kat de weg overstak. Het is niet vast komen te staan dat geïntimeerden de eigenaren van de kat waren.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 28-11-2017

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2017:3304

Zaaknummer: 200.204.213/01

Rechters: F. Damsteegt-Molier, M.J. van Cleef-Metsaars en L. Reurich

Advocaten: M.R.S.S. Soliman en P.J. Klein Gunnewiek

Wetsartikelen: 6:179 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor zware mishandeling tijdens ontgroening bij studentenvereniging Vindicat. Toewijzing volledige bedrag ter vergoeding van immateriële schade (€ 5.000).

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 23-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2017:4461

Zaaknummer: 18/830133-17

Rechters: F. De Jong, P.H.M. Smeets en M. Haisma

Advocaten: T. van der Goot

Wetsartikelen: 302 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor verkeersongeval met dodelijke afloop op Texel. Niet-ontvankelijkverklaring shockschadevorderingen ouders van het slachtoffer, nu ten aanzien van de moeder niet is vast komen te staan dat sprake is van geestelijk letsel en ten aanzien van de vader geen sprake is geweest van een directe confrontatie met de gevolgen van het ongeval.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 23-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2017:9842

Zaaknummer: 15/073907-16

Rechters: K.G. Witteman, A.S. van Leeuwen en S.I.A.C. Angenent-Bakker

Advocaten: M. Berbee

Wetsartikelen: 5 WVV

RECHTSPRAAK

Smartengeld na fout arts tijdens galblaasoperatie. Procedure gestart teneinde een bijdrage te leveren aan discussie in Nederland over hoogte smartengeldbedragen. Toewijzing € 30.000 aan verzoeker.

Verzoeker heeft zich in 2001 gemeld bij het Diaconessenhuis te Utrecht met hevige buikpijn. Na enig onderzoek bleek dat verzoeker een galblaasontsteking had. De galblaas is vervolgens operatief verwijderd (laparoscopische cholesectomie). Voor deze operatie is een horizontale snede over de buik geplaatst, parallel aan de buikspieren. Vanwege aanhoudende klachten is verzoeker opnieuw geopereerd. Er is daarbij een verticale snede van 24 centimeter lang over de buik geplaatst. Tijdens deze operatie bleek dat niet alleen de galblaas was verwijderd, maar ook het verbindingskanaal tussen de lever en de dunne darm waardoor in de lever aangemaakte gal terechtkomt in de darmen (ductus choledochus). Op 26 februari 2001 heeft een derde operatie plaatsgevonden en is de verbinding tussen de lever en de dunne darm hersteld (hepatico-jejunostomie). De resterende korte uiteinden van het verbindingskanaal zijn met elkaar verbonden. Na nog een complicatie nadien (darmperforatie) is verzoeker hersteld. Verzoeker is vervolgens in 2011 deels arbeidsongeschikt geraakt. Hij heeft het ziekenhuis aansprakelijk gesteld, maar deze aansprakelijkheid is afgewezen. Daarop is verzoeker een bodemprocedure gestart en nadat drie experts in zijn voordeel hadden geconcludeerd, zijn partijen met elkaar in onderhandeling getreden. In 2013 heeft het Diaconessenhuis aan verzoeker een (voorschot)bedrag van € 25.000 aan smartengeld betaald.

Verzoeker verzoekt in deze deelgeschilprocedure om een vaststelling van smartengeld op ten minste € 50.000. Hij legt aan zijn verzoek ten grondslag dat hij zich niet kan verenigen met het door het Diaconessenhuis aangeboden bedrag van € 20.000 aan immateriële schadevergoeding. Ook wil hij met deze procedure een bijdrage leveren aan de (achterblijvende) rechtsontwikkeling met betrekking tot smartengeld. Vergeleken met andere landen in Europa en met geldontwaarding in het algemeen blijven de in Nederland toegekend bedragen (fors) achter. En waar in het verleden de nadruk meer leek te liggen op de aard en ernst van het letsel, gaat het nu meer om het beoordelen van de gevolgen voor de kwaliteit van leven.

Volgens de rechtbank staat niet ter discussie dat verzoeker schade heeft geleden door onzorgvuldig handelen c.q. een toerekenbare tekortkoming van de artsen bij de eerste operatie. De gevolgen van deze fout blijken duidelijk uit het door verzoeker bijgehouden dagboek in die periode. Doel van het smartengeld is het compenseren van smart. Het is de enige manier om het slachtoffer – aan wie men niet rechtstreeks vreugde kan verschaffen – in staat te stellen zelf vreugde te vinden voor wat hij zoal met die schadevergoeding kan doen. Het dient ter vervanging van wat het slachtoffer heeft verloren, compensatie te bewerkstelligen voor het leed dat men (dagelijks) ondervindt. Bij verzoeker gaat het dan om het leed dat is veroorzaakt door de fout tijdens de operatie. Voorts overweegt de rechtbank dat zij stil zal staan bij de discussie die op dit moment gaande is ten aanzien van de in Nederland toegekende bedragen voor smartengeld. Naast de omstandigheid dat de rechtbank volgens de Hoge Raad dient te letten op de bedragen die door Nederlandse rechters in vergelijkbare gevallen (maximaal) zijn toegekend, kan in de arresten van de Hoge Raad ook de wens worden gelezen om een gelijkmatige en voor gelijke gevallen gelijke ontwikkeling van het smartengeld te bewerkstelligen. Dit heeft dan ook een enigszins verhogend effect, maar niet in de mate die verzoeker voorstaat. De rechtbank acht het, na raadpleging van de Smartengeldgids, billijk om een bedrag van € 30.000 toe te kennen aan verzoeker. Zij overweegt daarbij dat de zaak ECLI:NL:RBOBR:2014:4093 het meeste aansluit bij de situatie van verzoeker. Tijdens de onderhandelingen tussen het ziekenhuis en verzoeker is een bedrag van € 20.000 genoemd. De rechtbank hanteert dit als ondergrens voor hetgeen het ziekenhuis wil betalen. De ernst van het letsel en de gevolgen van de medische fout voor (de kwaliteit van leven van) verzoeker rechtvaardigen echter een hoger bedrag, namelijk € 30.000.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 22-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2017:5816

Zaaknummer: C/16/442835 / HA RK 17-159

Rechters: M.E. Heinemann

Advocaten: J.L.A. de Waard en E.J.C. de Jong

Wetsartikelen: 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor moord op zwager. Niet-ontvankelijkverklaring nabestaanden in shock- en affectieschadevordering. Geen vrijheid om vooruit te lopen op eventueel in te voeren wetgeving en onduidelijkheid over psychisch letsel.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 21-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:5989

Zaaknummer: 05/780163-16

Rechters: M.C. Gerritsen, K.A.M. van Hoof en E.G.J. Broekhuizen

Advocaten: A.H. Staring

Wetsartikelen: 6:106 BW en 289 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor het veroorzaken van een dodelijk verkeersongeval. Niet-ontvankelijkverklaring benadeelde partijen, omdat niet is gebleken dat aan de vereisten van shockschade is voldaan.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 20-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2017:5796

Zaaknummer: 16/659265-17; 16/082947-13

Rechters: G. Perrick, K.J. Veenstra en J.A. Spee

Advocaten: M. Hoekzema

Wetsartikelen: 6 WVV en 9 WVV

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor de moord op Miriam Sharon. Niet-ontvankelijkverklaring benadeelde partijen, nu niet is gebleken dat de wetgever het voor nabestaanden mogelijk heeft willen maken zich te voegen in strafzaken als het gaat om strafbare feiten van vóór 1 april 1995.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 17-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2017:13299

Zaaknummer: 09-767271-16

Rechters: J.A. van Steen, E.A. Lensink en R.E. Perquin

Advocaten: P. Scholte en P.C. Tuinenberg

Wetsartikelen: 289 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Geen immateriële schadevergoeding na inbraak in huis, omdat onvoldoende is vast komen te staan dat sprake is van een aantasting van de persoon in de zin van artikel 6:106 BW.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 17-11-2017

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2017:10064

Zaaknummer: 21-001627-17

Rechters: A. van Waarden, J.A.W. Lensing en E. Venekatte

Advocaten: C.E. Hok-A-Hin

Wetsartikelen: 310 Sr en 311 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor verkrachting van een destijds 11-jarig meisje waardoor zij ongewenst zwanger is geraakt. Rechtbank zoekt voor hoogte toe te kennen bedragen aansluiting bij de letsellijsten van het Schadefonds Geweldsmisdrijven.

Veroordeling voor verkrachting van een 11-jarig meisje. Na een aantal weken gaan de moeder en het slachtoffer naar de dokter en komen ze erachter dat het slachtoffer zeventien weken zwanger is. Uiteindelijk is besloten tot een abortus. Zowel het meisje zelf, vertegenwoordigd door haar moeder, als de moeder van het slachtoffer hebben zich gevoegd als benadeelde partijen en vorderen schadevergoeding. Het slachtoffer vordert een immateriële schadevergoeding van € 75.000. Deze vordering is ter terechtzitting nader toegelicht en daaruit blijkt dat niet alleen het feit op zichzelf een forse psychische impact op het meisje heeft, maar dat ook de opstelling van de verdachte erg kwetsend en schadelijk is voor het meisje. Getuige zijn verklaringen, tracht de verdachte het beeld te schetsen dat het slachtoffer hem heeft verleid. Verder was de abortus voor het meisje zowel lichamelijk als psychisch zeer pijnlijk.

De rechtbank overweegt ten aanzien van deze vordering dat voldaan moet worden aan de eisen zoals gesteld in artikel 6:106 aanhef en onder b BW en de rechtspraak. De Hoge Raad heeft bepaald dat op voornoemd uitgangspunt uitzonderingen kunnen worden aanvaard in verband met de bijzondere ernst van de normschending en de gevolgen daarvan voor het slachtoffer. Hierbij valt met name te denken aan zedenzaken, waarin het strafbare feit een dusdanig ernstige inbreuk vormt op het zelfbeschikkingsrecht en de lichamelijke integriteit, dat dit in zichzelf als een aantasting van de persoon dient te worden beschouwd en reeds daarom smartengeld toegewezen kan worden. Volgens de rechtbank is voldoende vast komen te staan dat het slachtoffer ernstig is aangetast in haar lichamelijke integriteit, waardoor zij in haar persoon is aangetast. Er is echter in de rechtspraak onvoldoende steun te vinden voor het toekennen van het gevorderde bedrag. De rechtbank zoekt daarom aansluiting bij de letsellijst van het Schadefonds Geweldsmisdrijven. Het zou dan gaan om letselcategorie 4 waarbij een vergoeding hoort van € 10.000.

Ook de moeder heeft zich gevoegd als benadeelde partij en vordert € 25.000 ter vergoeding van immateriële schade. Volgens de rechtbank moet worden voldaan aan de vereisten voor het toekennen van 'shockschade'. Hiervoor is het voldoende dat een rechtstreeks verband bestaat tussen het handelen enerzijds en het geestelijk letsel dat een derde door de confrontatie met de gevolgen van dit handelen oploopt anderzijds. Volgens de rechtbank staat dit voldoende vast, omdat de moeder is geconfronteerd met de zwangerschap van het meisje, haar dochter vervolgens heeft moeten begeleiden in de keuze wel of niet over te moeten gaan tot abortus en haar vervolgens heeft moeten bijstaan bij de pijnlijke zwangerschapsafbreking. Verder heeft de moeder PTSS opgelopen. Ook hier is echter onvoldoende steun in de rechtspraak te vinden voor het toekennen van het volledige bedrag. Er wordt wederom aansluiting gezocht bij de letsellijst van het Schadefonds Geweldsmisdrijven en volgens de rechtbank is categorie 2 hier van toepassing. Een bedrag van € 2.500 wordt daarom toegewezen.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 17-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2017:11181

Zaaknummer: 03/704515-17

Rechters: A.M. Schutte, C.M.W. Nobis en D. de Vocht

Advocaten: A. Cinar

Wetsartikelen: 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor het veroorzaken van een dodelijk verkeersongeval tijdens een straatrace. Niet-ontvankelijkverklaring benadeelde partijen inzake gevorderde immateriële schadevergoeding, nu niet is vast komen te staan dat is voldaan aan de voorwaarden van artikel 6:106 BW.

Veroordeling voor het veroorzaken van een dodelijk ongeval tijdens een straatrace met zijn zoon, waarbij de 19-jarige bestuurster van een auto die de weg opdraaide om het leven is gekomen. De nabestaanden van het slachtoffer hebben zich gevoegd als benadeelde partijen en vorderen, naast enkele materiële posten, een immateriële schadevergoeding van € 80.000. De rechtbank oordeelt dat onvoldoende duidelijk is geworden dat is voldaan aan de in artikel 6:106 BW te stellen eisen. De benadeelde partijen worden daarom voor dit deel van de vordering niet-ontvankelijk verklaard.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 17-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2017:5746

Zaaknummer: 16.659408-16 (P)

Rechters: R.C.J. Hamming, K.G. van de Streek en W.S. Ludwig

Advocaten: F.J.E. Hogewind

Wetsartikelen: 6 WVV en 8 WVV

RECHTSPRAAK

Movsesyan v. Armenië

Movsesyan v. Armenië. Schending van artikel 2 EVRM: onvoldoende effectief onderzoek naar overlijden dochter van Movsesyan.

Albert Movsesyan stelt dat het onderzoek naar de dood van zijn dochter – als gevolg van een medische fout – inadequaat is geweest. Op 7 september 2007 is zijn dochter flauwgefallen en kreeg zij stuiptrekkingen. Zij was toen enkele weken zwanger. De ambulancearts heeft geconstateerd dat zij bijna bewusteloos was, moeilijk ademde en een lage bloeddruk had. De arts heeft haar een injectie van relanium en een injectie van magnesium gegeven en haar meegenomen naar het ziekenhuis. Op 14 september 2007 is zij overleden. In de tussengelegen dagen is zij niet meer bij bewustzijn geweest. Diezelfde dag is een onderzoek naar haar dood gestart en een autopsie gedaan. Uit het autopsierapport volgt dat de dochter van Movsesyan is overleden als gevolg van vergiftiging, veroorzaakt door een aantasting van de hersenfunctie, die was veroorzaakt door uitgebreide en diffuse trombose van de bloedvaten. Uit het onderzoek is gebleken dat de injecties correct waren. In februari 2008 is afgezien van strafrechtelijke vervolging.

Movsesyan heeft verzocht om een nieuw forensisch medisch onderzoek. Hij stelt dat zijn dochter is overleden als gevolg van een fout van de arts, doordat de arts haar twee injecties heeft gegeven waarvoor contra-indicaties bestonden gezien haar zwangerschap, de beperkte ademhaling en de lage bloeddruk. Daarnaast was het ambulancepersoneel laat gearriveerd en heeft de arts tijdens de reis naar het ziekenhuis niet naast de patiënt gezeten. Besloten is een nieuw strafrechtelijk onderzoek te starten. In april 2008 is een aanvullend forensisch medisch rapport uitgebracht. Geconstateerd is dat de injectie van relanium en magnesium correct was onder de omstandigheden van het geval, dat de hulp van het ambulancepersoneel correct en voldoende was en dat het overlijden van de dochter van Movsesyan niet zou zijn voorkomen wanneer iemand haar sneller naar het ziekenhuis had gebracht. Wederom is afgezien van strafrechtelijke vervolging. Movsesyan heeft die beslissing aangevochten bij de rechtbank, stellende dat geen acht is geslagen op zijn argumenten. Hij is in mei 2008 in het ongelijk gesteld.

Voor het EHRM doet Movsesyan een beroep op schending van artikel 2 EVRM. Het EHRM

oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM en veroordeelt Oostenrijk tot betaling van een bedrag van € 12.000 aan immateriële schadevergoeding.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 16-11-2017

Zaaknummer: 27524/09

RECHTSPRAAK

Boukrourou e.a. v. Frankrijk

***Boukrourou e.a. v. Frankrijk. Schending van artikel 3 EVRM:
herhaaldelijk en ondoeltreffend gebruik van geweld jegens een
kwetsbaar persoon.***

De zaak heeft betrekking op het overlijden van een psychiatrisch patiënt, te weten M.B., als gevolg van het handelen van de politie. Verzoekers zijn de broer, zus, weduwe, vader en moeder van M.B. Op 12 november 2009 is M.B. naar een apotheek in Valentigney gegaan om medicatie op te halen voor zijn psychische klachten. De apotheker weigerde de medicatie waarover M.B. niet tevreden was, om te wisselen. M.B. werd boos en begon te schreeuwen dat hij een klacht zou indienen. Vier politieagenten hebben hem verzocht de apotheek te verlaten. Omdat hij weigerde, hebben ze hem vastgepakt bij zijn arm en been, als gevolg waarvan hij op grond is gevallen. Ze hebben geprobeerd hem in de handboeien te slaan, terwijl een van hen hem tweemaal in zijn maagstreek sloeg. Eenmaal in het politiebusje bleef hij tegenwerken en toen is hij met zijn gezicht op de grond gevallen. De politieagenten bleven hem vasthouden, ook toen hij al in het busje in een vaste positie was vastgemaakt. Uiteindelijk is de brandweer en een medische spoeddienst gearriveerd. M.B. was gestopt met ademen. Hij is door de brandweer de apotheek ingebracht. De brandweer is begonnen met een hartmassage. Korte tijd later is M.B. overleden.

Het EHRM oordeelt dat de politieagenten geen intrinsiek dodelijk geweld hebben gebruikt. Daarnaast, zelfs al zou er een vorm van een causaal verband zijn tussen het geweld van de politieagenten en de dood van M.B., was laatgenoemd gevolg niet voorzienbaar. De politieagenten wisten niet dat M.B. hartklachten had en konden het gevaar van de combinatie van de twee factoren – stress en hartklachten – niet voorzien. Daarnaast hebben de politieagenten snel om hulp verzocht en zijn de hulpdiensten snel ter plaatse gekomen. Hieruit volgt dat de politieagenten niet tekort zijn geschoten in hun verplichting het leven van M.B. te beschermen. Echter, het EHRM oordeelt dat sprake is van herhaaldelijk en ondoeltreffend gebruik van geweld jegens een kwetsbaar persoon. Mede gezien de inbreuk op het recht op leven en de ernst van de gedraging, concludeert het EHRM dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM. Het EHRM veroordeelt Frankrijk tot betaling van een bedrag

van € 6.000 aan immateriële schadevergoeding per persoon aan verzoekers Fatiha Boukrourou, Yamina Hassioui en Lahoucin Boukrourou en een bedrag van € 4.000 aan immateriële schadevergoeding per persoon aan Samira Boukrourou, Abdelkader Boukrourou en Karim Boukrourou en een bedrag van € 18.576 in totaal aan verzoekers met betrekking tot proceskosten.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 16-11-2017

Zaaknummer: 30059/15

RECHTSPRAAK

Tsalikidis e.a. v. Griekenland

Tsalikidis e.a. v. Griekenland. Schending van artikel 2 EVRM: geen adequaat onderzoek naar de dood van een medewerker van een telefoonoperator, terwijl die dood mogelijk in verband staat met een afluisterkwestie.

De zaak heeft betrekking op het onderzoek naar de dood van een medewerker van een telefoonoperator, Costas Tsalikidis. Hij is opgehangen in zijn appartement gevonden, een dag voordat de Griekse regering ervan op de hoogte is gesteld dat van velen de telefoongesprekken zijn afgeluisterd. Er zijn onderzoeken gedaan naar de dood van Tsalikidis. Uit het eerste onderzoek is gevolgd dat de doodsoorzaak de verhangning is geweest. Na het tweede onderzoek is die conclusie bevestigd, ondanks het feit dat twee van de drie lijkschouwers hebben geconcludeerd dat de doodsoorzaak niet duidelijk was. Verzoekers, de familieleden, kunnen niet geloven dat Tsalikidis zelfmoord zou hebben gepleegd. Bovendien stellen zij dat aan beide onderzoeken tekortkomingen kleven.

Het EHRM heeft overwogen dat geen adequaat en effectief onderzoek is ingesteld naar de dood van Tsalikidis. In het bijzonder overweegt het EHRM dat het tweede onderzoek is gesloten zonder dat de geconstateerde inconsistenties zijn onderzocht. Het gaat dan bijvoorbeeld om een gebrek aan verwondingen die iemand normaal gesproken oploopt als gevolg van verhangning en tegenstrijdigheid ten aanzien van de afdruk van het touw op de nek van Tsalikidis. Ook naar aanleiding van het feit dat de conclusies in het eerste onderzoek verschillen van de conclusies in het tweede onderzoek, heeft geen nader onderzoek plaatsgevonden. Bovendien was er geen motief voor de zelfmoord. Verder is de beslissing het onderzoek te beëindigen niet gemotiveerd. Het EHRM heeft ook rekening gehouden met het feit dat de openbaar aanklager heeft vermeld dat de dood van Tsalikidis in verband staat met het afluisteren van de telefoongesprekken. Ook om die reden was het van groot belang iedere mogelijke onderzoeksmaatregel te treffen. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM en veroordeelt Griekenland tot betaling van een bedrag van € 50.000 aan immateriële schadevergoeding en € 4.000 aan proceskosten aan verzoekers gezamenlijk.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 16-11-2017

Zaaknummer: 73974/14

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor verkrachting destijds 12-jarig meisje in de trein. Toewijzing volledige bedrag ter vergoeding van immateriële schade (€ 10.000).

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 16-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2017:4256

Zaaknummer: 08.770027-16 en 08.770052-17 (P)

Rechters: G.H. Meijer, W. Foppen en V.P.K. van Rosmalen

Advocaten: H.G.J. Ligtenberg

Wetsartikelen: 242 Sr

RECHTSPRAAK

Medische aansprakelijkheid. Rechtbank ziet aanleiding voor het aanstellen van een deskundige voor de vraag naar causaliteit tussen de door eiser gestelde nalatigheid en CVA.

Gedaagde is sinds 2006 werkzaam als huisarts. Eiseres is een van de patiënten van gedaagde. Op 5 juli 2010 heeft eiseres zich gemeld bij gedaagde met ritmestoornissen (die reeds waren gediagnosticeerd) en een scheefhangende mond. Gedaagde kwam tot de diagnose migraine en heeft eiseres hiervoor een medicijn voorgeschreven. Op 10 juli is eiseres door haar collega's naar het Rijnstate Ziekenhuis gebracht, alwaar een herseninfarct (CVA) is geconstateerd. In november 2010 heeft eiseres gedaagde aansprakelijk gesteld voor de schade geleden door een onzorgvuldige geneeskundige behandeling. ASR heeft als aansprakelijkheidsverzekeraar van gedaagde de aansprakelijkheidstelling in behandeling genomen. Partijen hebben vervolgens in overleg een deskundige aangesteld om te onderzoeken of is voldaan aan het handelen conform de medisch-professionele standaard.

Eiseres vordert in deze procedure een verklaring voor recht dat gedaagde aansprakelijk is voor de schade die zij heeft geleden en nog zal lijden. Zij vordert tevens van ASR een vergoeding voor de geleden immateriële schade van € 35.000. Aan haar vordering legt eiseres ten grondslag dat gedaagde tekort is geschoten in de nakoming van de geneeskundige behandelovereenkomst, dan wel een onrechtmatige daad heeft gepleegd jegens eiseres.

Uit het rapport van de door partijen ingeschakelde deskundige Ram volgt dat gedaagde niet heeft gehandeld conform het bepaalde in artikel 7:453 BW en aldus niet de zorg heeft betracht die de redelijk bekwaam en redelijk handelend vakgenoot in dezelfde omstandigheden zou hebben betracht. De rechtbank constateert dat tussen partijen in geschil is of het CVA dat eiseres op 8 juli 2010 heeft geleden en de gestelde geleden schade, bestaande uit verminderd arbeidsvermogen, zorgkosten en immateriële schade, die daaruit zou zijn voortgevloeid, in causaal verband staan met het door deskundige Ram vastgestelde onzorgvuldig handelen van gedaagde ten tijde van het huisartsconsult op 5 juli 2010. De vraag aldus is of een andere behandeling door gedaagde een CVA had kunnen voorkomen. De rechtbank ziet daarom aanleiding om een deskundige aan te stellen en verwijst de zaak naar de rol.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 01-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:6092

Zaaknummer: C/05/314392/ HA ZA 17-23

Rechters: T.P.E.E. van Groeningen

Advocaten: P.G.W. van Wees en mr. J.A. De Clerck

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Kosten gemaakt voor inhuring beveiliging medewerkers en goederen van bedrijf na vernieling geen rechtstreekse schade in de zin van artikel 51f Sv.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 01-11-2017

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2017:4449

Zaaknummer: 23-000322-17

Rechters: R. Kuiper, A.E.M. Göttering en J.J.I. de Jong

Wetsartikelen: 51f Sv

RECHTSPRAAK

***Verjaring niet gestuit door ingetrokken verzoekschrift
deelgeschilprocedure. Vorderingen ten aanzien van schadevergoeding
en verklaring voor recht dat gemeente aansprakelijk is voor de schade,
worden afgewezen.***

Tijdens de uitvoering van zijn werkzaamheden (GVB) heeft eiser in 2005 als gevolg van een misslag met een hamer van een collega schade opgelopen. Verzekeringsbedrijf Groot Amsterdam heeft namens de gemeente Amsterdam aansprakelijkheid erkend. Eiser heeft de verjaring uitdrukkelijk gestuit bij brief in 2010. In 2012 is eiser een deelgeschilprocedure gestart tegen de gemeente Amsterdam c.s. Dit verzoek heeft eiser echter tijdens de mondelinge behandeling ingetrokken. Eiser vordert in deze procedure een verklaring voor recht dat de gemeente onrechtmatig heeft gehandeld. De rechtbank overweegt dat de vordering van eiser tot schadevergoeding na verloop van vijf jaren verjaart (artikel 3:310 BW). Eiser heeft echter een stuitingshandeling verricht door een brief te sturen, waardoor wederom een termijn van vijf jaren is aangevangen. Nu het verzoekschrift tot het starten van een deelgeschilprocedure door eiser is ingetrokken, is op grond van artikel 3:316 lid 2 BW in dat geval de verjaring niet gestuit. De vorderingen zijn daarom verjaard en worden afgewezen.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 25-10-2017

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2017:8339

Zaaknummer: C/13/618649 / HA ZA 16-1155

Advocaten: B.F. Eblé en I.M.C.A. Reinders Folmer

Wetsartikelen: 3:310 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor het plegen van ontucht met 6-jarig neefje. Immateriële schadevergoeding vastgesteld op € 1.000. Lager dan de ondergrens in de Amsterdamse Zedenzaak, omdat het daar feiten betrof van een zwaardere categorie.

Verdachte heeft zich schuldig gemaakt aan het plegen van ontucht met zijn 6-jarige neefje, terwijl hij lag te slapen. Namens het slachtoffer is een vergoeding van € 10.000 aan immateriële schade gevorderd. Daarbij is aansluiting gezocht bij hetgeen is overwogen in de Amsterdamse Zedenzaak (ECLI:NL:GHAMS:2013:BZ8885). In de vordering is onderscheid aangebracht tussen schending van de lichamelijke integriteit van het kind en schending van het recht op privacy. De rechtbank acht een bedrag van € 1.000 billijk, zijnde € 500 schade ten gevolge van de schending van de lichamelijke integriteit en € 500 schade ten gevolge van de schending van privacy. Dit is lager dan de ondergrens die in de genoemde zaak werd gesteld. Dit heeft er volgens de rechtbank mee te maken dat die feiten van een ernstigere/zwaardere categorie zijn.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 23-02-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2017:4442

Zaaknummer: 18/740040-16

Rechters: I.M. Dölle, J.Y.B. Jansen en C. Krijger

Advocaten: M.W.J.M. de Man

RECHTSPRAAK

werknemer/Cotac Nederland B.V., h.o.d.n. CTC Complete Tank Care

Arbeidsongeval. Zorgplicht werkgever bij onderhoudswerkzaamheden van werknemer aan tankcontainer met stikstof. Bewijsopdracht.

Feiten Werknemer is sinds 1 december 2011 bij Cotac Nederland B.V (hierna: Cotac) in dienst als onderhoudsmonteur. Op 4 september 2012 heeft hij, tezamen met X, onderhoudswerkzaamheden verricht aan de buitenkant van een container, die een dag eerder door werknemer onder stikstof was gezet met een overdruk van 0,5 bar. Werknemer is met een ladder via het mangat de tank ingegaan. Aangezien de tank vanwege de daarin aanwezige hoeveelheid stikstof te weinig zuurstof bevatte, is hij in de tank buiten bewustzijn geraakt. Met medewerking van andere collega's heeft de voorman werknemer uit de tank gehaald en is hij zelf op eigen kracht de tank uitgeklimmen. Werknemer is ter plaatse door ambulancepersoneel behandeld en vervoerd naar een ziekenhuis, waar hij enige dagen opgenomen is geweest. Werknemer stelt Cotac aansprakelijk voor de door hem geleden schade. De kantonrechter heeft het verzoek van werknemer afgewezen. Daartoe is – samengevat – geoordeeld dat Cotac heeft voldaan aan haar verplichting om op de voet van artikel 7:658 BW en het Arbeidsomstandighedenbesluit een veilige werkomgeving te creëren voor haar werknemers. Tegen dit vonnis komt werknemer in hoger beroep. *Oordeel* Aan het onderhoud van tankcontainers als de onderhavige, die geregeld worden gevuld met stikstof, is inherent dat gevaar bestaat voor verstikking van de onderhoudsmonteurs. Als niet dan wel onvoldoende gemotiveerd weersproken staat vast dat verstikking als het belangrijkste gevaar van een inert gas als stikstof wordt beschouwd. Vast staat dat dit gevaar zich hier tegenover werknemer heeft verwezenlijkt. In dit geval ligt het dus op de weg van Cotac te stellen dat zij ervoor heeft zorg gedragen dat aan het vereiste hoge veiligheidsniveau van de werkomstandigheden is voldaan. Cotac heeft tot haar verweer onder meer het volgende gesteld. Zij heeft heldere procedures voor het betreden van een tankcontainer. Een tank mag niet betreden worden, tenzij er toestemming is van de voorman en het zuurstofgehalte is gemeten, in orde is bevonden en op een jobkaart of toestemmingsformulier is genoteerd. Deze procedure is vastgelegd in werkinstructiebladen en de monteurs worden vanaf hun eerste

werkdag bij herhaling gewezen op de procedure door de voorman. Verder worden instructies en waarschuwingen regelmatig herhaald in trainingen, werkoverleggen, toolboxmeetings en safety flashes. Voorts heeft Cotac in dit kader een beroep gedaan op verklaringen van werknemer zelf dat hij van het specifieke gevaar van stikstof op de hoogte was, alsmede van de te volgen (strikte) procedures. Uit deze verklaringen van werknemer kan worden afgeleid dat hij op de hoogte was van het verbod van het betreden van een tank zonder voorafgaande meting van de zuurstof. Ook blijkt dat werknemer in algemene zin ervan op de hoogte was dat het betreden van een tank met stikstof gevaarlijk was. Hij geeft echter ook aan dat hij niet wist hoe gevaarlijk dat was. Werknemer heeft ook uitdrukkelijk betwist dat de specifieke gevaren van stikstof aan hem door middel van werkinstructiebladen, werkoverleggen of cursussen zijn duidelijk gemaakt en dat hij die specifieke gevaren kende. Het hof acht hierbij voorts van betekenis dat ook de voorman en BHV'er, blijkbaar niet op de hoogte was van de specifieke gevaren, gezien het feit dat ook hij de container is ingegaan terwijl hij wist dat die stikstof bevatte en gezien zijn verklaring dat hij niet wist of werknemer gevallen was en daardoor bewusteloos was. Naast specifieke instructies over de te nemen veiligheidsmaatregelen, is van belang dat de werkgever ervoor zorgdraagt dat werknemers zoals werknemer daadwerkelijk op de hoogte zijn van het specifieke gevaar van de stoffen waarmee zij in het kader van hun dagelijkse werkzaamheden in aanraking komen. Enkele wetenschap van de te nemen veiligheidsmaatregelen is niet toereikend, nu een werknemer als werknemer ondanks het bestaan en de wetenschap van een dergelijke regel, wanneer hij onvoldoende op de hoogte is van de acute werking van de in de tank aanwezige gevaarlijke stof zoals stikstof en het daardoor bestaande gebrek aan zuurstof, licht in de verleiding zou kunnen komen in het kader van zijn dagelijkse werkzaamheden met voorbijgaan aan de gestelde tankbetredingsprocedure een tank te betreden. Het enkele feit dat werknemer, zoals hij heeft verklaard, op de hoogte was van het verbod van het betreden van een tank zonder voorafgaande meting van de zuurstof, is dus niet voldoende om aan te nemen dat Cotac ervoor heeft zorg gedragen dat aan het vereiste hoge veiligheidsniveau van de werkomstandigheden is voldaan. Werknemer heeft de stellingen van Cotec voor zover betrekking hebbend op instructies aan en kennis bij werknemer over het specifieke gevaar, voldoende gemotiveerd betwist. Cotec zal daarom tot het bewijs van die stellingen worden toegelaten. Daarbij zal met name vast moeten komen te staan dat werknemer daadwerkelijk op de hoogte was van het specifieke gevaar van stikstof. Daar komt nog bij dat, naar werknemer heeft gesteld, zich op de dag van het ongeval een bijzondere situatie voordeed, te weten dat zijn werkzaamheden die dag bestonden uit het vernieuwen van de mangatpakking van de tankcontainer, en dat dit vereist dat het mangat van de tankcontainer open staat. Op zichzelf is onweersproken dat voor het vervangen van een mangatpakking het mangat van de tank geopend moet zijn. Dit betekent dat de tank dan enige tijd open staat en dat het mogelijk is dat een monteur aanleiding heeft de tank (ook) aan de

binnenzijde te betreden, bijvoorbeeld omdat hij een stuk gereedschap in de (openstaande) tank heeft laten vallen. De enkele stelling van Cotac dat het voor de uitvoering van de betreffende werkzaamheden 'niet nodig' was de tank te betreden (en dat het vereiste van toestemming van een voorman dus ook niet aan de orde was), wordt tegen deze achtergrond als onvoldoende gemotiveerd gepasseerd. Het hof verwijst in dit verband ook naar de overgelegde verklaring van de voorman aan de Inspectie SZW, inhoudend dat deze situatie niet vaak voorkomt en dat het ook niet vaak voorkomt dat de monteurs reparaties verrichten aan tanks onder stikstof of niet gereinigde tanks. Er is aldus sprake van een bijzondere situatie, waarin de werkzaamheden van een onderhoudsmonteur zich niet louter (hoefden te) beperken tot de buitenkant van de tankcontainer en waarbij een tankcontainer waaraan reparaties moesten worden verricht onder stikstof stond. In een dergelijke bijzondere situatie is de enkele algemene regel of instructie dat een container niet mocht worden betreden zonder voorafgaande (toestemming en) zuurstofmeting niet toereikend, ook niet als de betrokken onderhoudsmonteur (wel) op de hoogte is van de specifieke gevaren van stikstof. Deze bijzondere situatie brengt mee dat van de werkgever mocht worden verwacht dat hij de onderhoudsmonteur voorafgaande aan de werkzaamheden expliciet zou waarschuwen dat de tank onder stikstof stond en (dus) niet betreden mocht worden zonder voorafgaande (toestemming en) zuurstofmeting, om te voorkomen dat deze monteur, in de veronderstelling dat dat veilig was, de tank zou betreden om een daarin gevallen stuk gereedschap met voorbijgaan aan de veiligheidsmaatregelen eruit te halen. Daarbij wordt overwogen dat deze waarschuwing alleen werkelijk als afdoende waarschuwing kan worden beschouwd als de betrokken onderhoudsmonteur op de hoogte is van de specifieke gevaren van stikstof. Volgt vernietiging van het bestreden vonnis en toelating van Codac door alle middelen rechtens in het bijzonder door het horen van getuigen, te bewijzen dat de specifieke gevaren van stikstof aan werknemer door middel van werkinstructiebladen, werkoverleggen of cursussen zijn duidelijk gemaakt en dat hij die gevaren kende.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 31-10-2017

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2017:3031

Zaaknummer: 200.195.308/01

Rechters: H.M. Wattendorff en F. Damsteegt-Molier

Advocaten: A. Quisper en W.A.M. Rupert

Wetsartikelen: 7:658 BW